

едната навхтрѣ, а другата навънѣ. Какво образуватъ най-послѣ тѣ? — Образуватъ единъ творчески принципъ. Значи, когато Богъ е започналъ да мисли, свѣтътъ се е създалъ. Казватъ нѣкой, че Богъ е създалъ човѣка. Подъ думата „човѣкъ“ азъ разбирамъ, че Богъ е създалъ свѣта, т. е. цѣлата вселена чрѣзъ Мъдростъта. Човѣкъ безъ мъдростъ, не е човѣкъ. И ако ние говоримъ за човѣка, разбираме Мъдростъта. И въ писанието се казва: „Вселѣхъ се въ обитаемата Негова земя съ синоветѣ на Мъдростъта“. Слѣдователно, Богъ е създалъ вселената заради синоветѣ на Мъдростъта. Като създалъ свѣта, той далъ поднаемъ земята и слънчевата система. Слънчевата система далъ на ангелитѣ а земята — на хората. Значи, има едно съвпадение, има допирни точки въ вселената.

Сега вие си мислите, защо сте дошли на земята. — Дошли сте, за да обработвате вашето поле. Може да кажете: най-послѣ ние не трѣбва ли да живѣемъ? Че въ какво седи живота? — Животътъ седи въ разумното съчетание на онѣзи елементи, съ които трѣбва да градишъ, да създавашъ себе си. Ако отъ день на день ти не ставашъ по-здравъ, по-уменъ и по-изобилень съ животъ, какво разбирашъ отъ живота? Азъ често ви говоря за Любовьта, но не за онази Любовь отъ картошки, не и за онази любовъ отъ мамалижена каша. Вие трѣбва да ме разбирате добрѣ, азъ нѣмамъ нищо общо съ такава любовъ. Любовьта, за която ви говоря, това е една велика сила, това е едно свещено чувство — най-свещеното, най-мощното чувство, божествено чувст-